

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Lenky Oulíkové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Fotbalová akademie Jablonec, z. s.**, U Stadionu 4904/5, Jablonec nad Nisou, zastoupeného advokátem JUDr. Prokopem Benešem, Antala Staška 38, Praha 4, proti žalované: **Národní sportovní agentura, Českomoravská 2420/15a, Praha 9**, za účasti: **Fotbalový Klub Jablonec, a. s.**, U Stadionu 4904/5, Jablonec nad Nisou, proti rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 5. 11. 2020, čj. MSMT-36777/2019-22, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2021, č. j. 11 A 4/2021-58,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) zamítlo v záhlaví uvedeným rozhodnutím žalobcovu žádost ze dne 31. 10. 2019 o poskytnutí dotace na rekonstrukci plochy pro fotbalové hřiště v rámci Výzvy V5 Sport, investice 2020 pro SK a TJ. Důvodem zamítnutí bylo to, že žalobce není způsobilým žadatelem, neboť je napojen na osobu zúčastněnou na řízení, která je obchodní společností působící ve sportu (profesionálním sportovním klubem) a v roce předcházejícím podání žádosti dosáhla zisku.

[2] Žalobu proti rozhodnutí MŠMT zamítl Městský soud v Praze napadeným rozsudkem.

II. Kasační stížnost

[3] Stěžovatel vytýká městskému soudu, že (stejně jako MŠMT) nevzal v úvahu smysl a cíle státní podpory sportu, tj. prosazení českého sportu na mezinárodním poli a podporu sportování dětí a mládeže.

[4] Stěžovatel namítá, že městský soud prohloubení žalobních námitek, které uplatnil při jednání městského soudu, nesprávně posoudil jako nové (opožděné) žalobní body. Námitka, že s ohledem na kumulovanou ztrátu propojeného profesionálního klubu stěžovatel dotační podmínku splnil, pouze rozvíjela žalobní námitku, že lpění na podmínce představuje přepjatý formalismus a že by podmínka měla být vykládána tak, aby kumulovanou ztrátu zohledňovala. Prohloubením žalobních bodů byly podle stěžovatele též námitky týkající se diskriminace subjektů, jimž končí hospodářský rok jindy než v kalendářním roce, a nezastavení řízení o žádosti. Městský soud se proto s nimi měl vypořádat. Stěžovatel se též domnívá, že i pokud by byly uvedené vady uplatněny opožděně, městský soud se jimi měl zabývat z úřední povinnosti.

[5] Rozvinutím žalobní argumentace byla podle názoru stěžovatele též námitka, že profesionální klub nemůže být ovládající osobou spolku ve smyslu § 74 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (ZOK). Městský soud nevysvětlil, jak dospěl k závěru, že se v případě dotační podmínky týkající se ovládajícího profesionálního klubu nejedná o ovládající osobu ve smyslu korporátního práva. Stěžovatel namítá, že profesionální klub ho nemůže ovládat ve smyslu § 74 odst. 1 ZOK, a požadovaný obsah žádosti o poskytnutí dotace je tak v rozporu s tímto ustanovením.

[6] Podmínku, že propojený profesionální klub nesmí být za období předcházející podání žádosti o dotaci v zisku, považuje stěžovatel za zcela zjevně neopodstatněnou a nepřipustnou. MŠMT mělo v odůvodněných případech přepjatě formalistický výklad této podmínky odmítnout a městský soud neměl takovému výkladu přisvědčit.

[7] Stěžovatel městskému soudu vytýká, že ač v napadeném rozsudku připustil, že si lze představit, že by podmínky dotace byly nastaveny jinak a zohledňovaly kumulovanou ztrátu, odkázal pouze na nesplnění podmínky, aniž se zabýval konkrétními okolnostmi případu. Skutkové okolnosti by přitom odůvodnily aplikaci výjimky z výjimky dané podmínkou. Stěžovatel též uvádí, že při výkladu podmínky ziskovosti není možné pominout ustanovení speciálního čl. 4.1 písm. p) dotační výzvy, z něhož vyplývá, že profesionální klub nesmí být v zisku, nikoli že nesmí být v zisku za bezprostředně předcházející hospodářské období. Tuto podmínku stěžovatel splnil. Městský soud se dle stěžovatele nevypořádal ani s námitkou spočívající ve výjimečnosti dosaženého zisku.

[8] Stěžovatel dále namítá nesprávné vypořádání argumentu, že dotace byla přiznána spolku 1. SK Prostějov z. s., ačkoli s ním propojený profesionální klub byl předcházející účetní období také v zisku. Tímto argumentem prohloubil bod 7.2 žaloby, v němž namítl porušení zásady legitimního očekávání z důvodu přidělení dotace SK OLOMOUC SIGMA MŽ z. s., personálně propojenému s SK Sigma Olomouc, a. s., která byla v nižší kumulované ztrátě než osoba zúčastněná na řízení. Městský soud se s touto námitkou vypořádal tak, že se stěžovatel nemůže dovolávat legitimního očekávání z titulu zavedené správné praxe, ačkoli se stěžovatel takové praxe nedovolával. Naproti tomu se nevypořádal s argumentem, že přiznáním dotace prostějovskému spolku se MŠMT dopustilo nerovného a diskriminačního zacházení. Navíc opomenul argumentaci stěžovatele o možnosti

pokračování

zákoně správní diskrece, když konstatoval, že navázáním na rozhodnutí o poskytnutí dotace prostějovskému spolku by se jednalo o nezákonnou správní praxi. Stěžovatel veřejně dostupnou informaci o poskytnutí dotace prostějovskému spolku vnímal jako konkrétní ujištění, že jeho žádosti bude vyhověno, což podporoval i procesní postup MŠMT v řízení o jeho žádosti.

[9] Žalovaný ani osoba zúčastněná na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřili.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] NSS se nejprve zabýval tím, zda byly splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, vůči němuž je ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a jsou splněny i obsahové náležitosti kasační stížnosti dle § 106 s. ř. s.

[11] NSS přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. jsa vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[12] Nejprve se NSS zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Namítané pochybení neshledal. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro nesrozumitelnost či nedostatek důvodů skutečně nelze rozhodnutí věcně přezkoumat (např. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, čj. 1 Afs 92/2012-45, bod 28). Takovou vadou rozsudek městského soudu netrpí. Napadený rozsudek je řádně odůvodněn a je z něj zřejmé, na základě jakých úvah městský soud uzavřel, že jednotlivé námitky jsou nedůvodné nebo opožděné. Nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak podrobně by měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 2. 2017, čj. 3 Azs 69/2016-24, ze dne 27. 9. 2017, čj. 4 As 146/2017-35).

[13] NSS se dále zabýval námitkami stěžovatele, že městský soud nesprávně posoudil včasnost námitek uplatněných při jednání soudu. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno dne 5. 11. 2020 a dvouměsíční lhůta pro podání žaloby (§ 72 odst. 2 s. ř. s.) uplynula dne 5. 1. 2021, bylo třeba posoudit, zda uplatněné argumenty pouze upřesňovaly či rozvíjely včasné žalobní body uplatněné v žalobě, nebo zda nepřípustně rozšiřovaly žalobu o další žalobní body (viz např. rozsudky NSS ze dne 28. 7. 2005, čj. 2 Azs 134/2005-43, č. 685/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 27. 11. 2013, čj. 8 Afs 29/2013-44). Řízení před správními soudy je totiž ovládáno dispoziční a koncentrační zásadou a všechny důvody nezákonnosti napadeného správního rozhodnutí nebo vady řízení, které jeho vydání předcházelo, musí být uplatněny ve lhůtě pro podání žaloby (viz např. rozsudky NSS ze dne 29. 12. 2004, čj. 1 Afs 25/2004-69, ze dne 17. 12. 2007, čj. 2 Afs 57/2007-92, či ze dne 16. 9. 2008, čj. 8 Afs 91/2007-407). Po uplynutí lhůty pro podání žaloby nelze žalobu rozšířit o další žalobní body (§ 71 odst. 2 s. ř. s.).

[14] Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Jak vysvětlil rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, „ustanovení § 71 odst. 1 písm. d)

s. ř. s. tak žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné ... Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem ... Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.“

[15] Smyslem uvedení žalobních bodů je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Skutkové a právní důvody tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu musí být vymezeny srozumitelně a jednoznačně tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Požadavky na obsahové vymezení žalobních bodů mají zaručit též rovnost procesních stran v řízení, neboť umožňují druhé straně seznat, k čemu se má vyjádřit (bližší viz citovaný rozsudek rozšířeného senátu NSS č. 2 Azs 92/2005-58).

[16] NSS souhlasí s městským soudem, že námitky, v nichž stěžovatel namítal, že nemohl být dle § 74 ZOK ovládanou osobou, že podmínka čl. 4.1 písm. p) dotační výzvy nestanoví žádné časové rozlišení, čímž diskriminuje subjekty, jejichž hospodářský rok se neshoduje s kalendářním, a že MŠMT mělo řízení o žádosti zastavit, nelze považovat za rozvinutí včas uplatněných žalobních bodů.

[17] Námitku, že MŠMT mělo podle dotačních podmínek řízení o žádosti zastavit, pokud dospělo k závěru, že stěžovatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů uvedenému ve výzvě k podání žádosti, stěžovatel poprvé uplatnil až při jednání městského soudu, a tedy po uplynutí lhůty pro podání žaloby. Jak správně poukázal městský soud, stěžovatel se o povinnosti MŠMT řízení zastavit v žalobě vůbec nezminil. Argument, že mělo být řízení zastaveno, nikterak nerozvíjí ani žalobní bod uplatněný v části 7.4 žaloby, na který poukazuje stěžovatel. V něm stěžovatel pouze namítl, že ministerstvo porušilo § 36 odst. 3 ve spojení s § 17 odst. 1 správního řádu, neboť vedlo podklady mimo spis a stanovilo mu nepřiměřeně krátkou lhůtu k vyjádření. Jedná se o zcela odlišný důvod nezákonnosti postupu MŠMT. Tvrzená procesní vada současně není vadou, která by bránila přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích včas uplatněných žalobních bodů, k níž by byl soud povinen přihlížet nad rámec § 75 odst. 2 s. ř. s. z úřední povinnosti.

[18] Stěžovatel v žalobě neuplatnil ani námitku, že ho obchodní korporace nemohla dle § 74 odst. 1 ZOK ovládat. Nejedná se o stěžovatelem tvrzené rozhojnění žalobního bodu uplatněného v části 7.3 žaloby. V něm stěžovatel namítl, že ministerstvo vydalo rozhodnutí s odkazem na podmínku, která je neopodstatněná a v demokratickém státě zcela zjevně nepřípustná, což spojoval s kritériem výkazu ztráty pouze za jedno podání žádosti bezprostředně předcházející hospodářské období. Nikterak přitom nezpochyboval, že se toto kritérium nemohlo uplatnit, neboť spolek nemůže být ovládanou osobou ve smyslu ZOK. K tomuto aspektu žádná část stěžovatelovy žalobní argumentace nesměřovala.

pokračování

Jestliže stěžovatel tuto námitku uplatnil teprve u jednání soudu, ač lhůta k uplatnění žalobních bodů již uplynula, závěr o opožděnosti uvedené námitky je správný, a městský soud se jí tudíž nebyl povinen zabývat. Doplnil-li přesto městský soud stručnou úvahu, že z dokumentace k dotačnímu podprogramu je zřejmé, že se v posuzované věci nejedná o ovládající osobu ve smyslu korporátního práva, ale o specificky vymezené propojení mezi spolkem a profesionálním sportovním klubem, byl tento závěr vysloven pouze nad rámec nutného odůvodnění a nejednalo se o nosný důvod napadeného rozsudku. Na zákonnost napadeného rozsudku tedy nemůže mít tento doplňující argument žádný vliv. Pouze na okraj tak NSS poznamenává, že poznámka městského soudu je přiléhavá. Dotační výzva nehovoří o ovládané a ovládající osobě ve smyslu ZOK, jehož definice ovládání na spolky nedopadá, ale je zde, též v kontextu dokumentace podprogramu, který hovoří o napojení na tzv. „profi“ klub, zjevně míněno ovládání v obecném významu kontroly.

[19] Ani námitku, že podmínka dle čl. 4.1 písm. p) dotační výzvy nestanoví žádné časové rozlišení, čímž diskriminuje subjekty, jimž končí hospodářský rok jindy než v kalendářním roce, nelze považovat za rozvinutí některého z včasných žalobních bodů uplatněných v žalobě. Z tohoto hlediska stěžovatel proti uvedené podmínce v žalobě nebrojil a diskriminaci spolků propojených s profesionálními kluby, jejichž účetní období se neshoduje s kalendářním, ale hospodářským rokem, v žalobě nenamítl. Stěžovatel ani v kasační stížnosti neuvádí, jaký žalobní bod měl být touto argumentací prohlouben. Závěr městského soudu o opožděnosti této námitky byl tedy správný. Pouze na okraj lze dodat, že MŠMT v napadeném rozhodnutí nezaložilo závěr o nesplnění dotační podmínky na tom, že osoba zúčastněná na řízení uplatňovala hospodářský, a nikoli kalendářní rok. Naopak uvedlo, že u společností, které nevyužívají kalendářní, ale hospodářský rok, je posuzován poslední uzavřený rok předcházející podání žádosti.

[20] Městskému soudu nelze tedy vytýkat, že k výše uvedeným žalobním bodům uplatněným při jednání soudu, a tedy až po uplynutí lhůty k podání žaloby, nepřihlížel. V opačném případě by naopak nepřipustně vykročil z limitů přezkumu dle § 75 odst. 2 s. ř. s. (srov. např. rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2012, čj. 1 Afs 67/2012-48). NSS připomíná, že soudní přezkum není všeobecnou kontrolou zákonnosti postupu a rozhodování správních orgánů. Určující je rozsah včas uplatněných žalobních bodů. V tomto případě se nejednalo o vady, k nimž by byl soud povinen přihlížet nad rámec § 75 odst. 2 s. ř. s. z úřední povinnosti. Nejednalo se o vady, které by mohly vyvolávat nicotnost dle § 76 odst. 2 s. ř. s., ani žádnou z výjimek z § 75 odst. 2 s. ř. s. dotvořených judikaturou.

[21] Dále se NSS zabýval tím, zda lze za rozšíření některého z žalobních bodů považovat argument stěžovatele, že s ohledem na kumulovanou ztrátu osoby zúčastněné na řízení splnil podmínku čl. 4.1 písm. p) dotační výzvy.

[22] NSS souhlasí s městským soudem v tom, že stěžovatel v žalobě brojil zejména proti nedostatečnému odůvodnění napadeného rozhodnutí a proti vymezení kritéria výkazu ztráty za jedno podání žádosti bezprostředně předcházející hospodářské období. Namítal, že se MŠMT nevypořádalo s jeho argumentem, že z hlediska poskytnutí dotace je zásadní, že osoba zúčastněná na řízení byla dlouhodobě spíše ve ztrátě, a že jeho žádosti mělo být s ohledem na cíle dotace vyhověno přes nezákonné kritérium, podle nějž se posuzuje pouze předcházející rok a nezohledňují se dlouhodobé hospodářské výsledky. Argumentace stěžovatele výslovně nesměřovala k tomu, že s ohledem na kumulovanou ztrátu osoby

zúčastněné na řízení splnil podmínku, pro kterou nebylo žádosti vyhověno. Není též pravdivé tvrzení stěžovatele, že v žalobě uvedl, že by podmínka *měla být vykládána tak*, aby zohledňovala kumulovanou ztrátu. Podle NSS lze však argumentaci stěžovatele vnímat jako rozvinutí včas uplatněné žalobní námitky, že nelze přihlížet pouze k danému období, ale je třeba zohlednit především kumulovanou ztrátu. Městský soud se ostatně sám v rámci vypořádání této žalobní námitky věnoval též výkladu sporné dotační podmínky. Restriktivní výklad městského soudu, podle nějž se nejednalo o rozvinutí žalobního bodu, tak neměl vliv na zákonnost napadeného rozsudku.

[23] Dokumentace k podprogramu 133D 531 stanoví, že nezpůsobilým žadatelem, který není oprávněn žádat o dotaci je „*spolek, který má prokazatelné napojení na obchodní společnost působící ve sportu (tedy na tzv. „profi“ klub ve sportu). Za prokazatelné napojení se považuje např.: stejné osoby ve statutárních orgánech, stejné sídlo, stejné místo provozování sportu, finanční napojení, obecná povědomost – ligové kluby. Tuto skutečnost bude MŠMT individuálně posuzovat a kontrolovat. Uvedený žadatel se stává způsobilým v okamžiku, kdy předloží čestné prohlášení uvedené obchodní společnosti podepsané statutárním orgánem, že tato společnost nebyla v zisku v kalendářním roce, který předchází roku podání žádosti*“ (kapitola 5, str. 8 dokumentace). Povinnou přílohou pro spolek, který má prokazatelné napojení na obchodní společnost působící ve sportu, je čestné prohlášení této společnosti, že nebyla v zisku v předchozím kalendářním roce (kapitola 8, str. 17 dokumentace). Dotační výzva v čl. 4.1 písm. p) stanovila, že spolek, který je žadatelem, nesmí být ovládán obchodní společností působící v oblasti sportu, která je v zisku. Spolky, které jsou ovládány obchodní společností působící ve sportu, musely k žádosti poskytnutí dotace povinně přiložit čestné prohlášení této obchodní společnosti, že *nebyla v zisku v kalendářním roce 2018* [čl. 3.1 písm. j) výzvy].

[24] Městský soud dospěl v napadeném rozsudku k závěru, že podmínky v dotační výzvě i dokumentaci k podprogramu jasně a srozumitelně stanoví, že základním pravidlem pro poskytnutí dotace je, že spolek nesmí být propojen s profesionálním sportovním klubem. Z toho pravidla pak stanoví výjimku pro případ, pokud profesionální klub nedosáhl v předchozím kalendářním roce zisku. Stěžovatel na výzvu MŠMT zaslal čestné prohlášení, v němž uvedl, že byl předchozí rok v zisku, nicméně tento zisk byl výjimečný z důvodu mimořádných příjmů od UEFA. Ve výzvě ani dokumentaci příslušného podprogramu však není stanoveno, že by ministerstvo mělo přihlížet k jiným ukazatelům. Výjimka z pravidla, že žadatel je nezpůsobilý v případě propojení s profesionálním klubem, je vázána pouze na neexistenci zisku v předchozím roce. Osoba zúčastněná na řízení zisku sama potvrdila, že zisku dosáhla. Výjimka se tedy neuplatní, a stěžovatel je proto nezpůsobilým žadatelem.

[25] NSS se s posouzením městského soudu plně ztotožňuje. Z citované dotační výzvy a dokumentace k podprogramu vyplývá, že základním pravidlem je, že dotace nemá být poskytována spolkům napojeným na obchodní korporacemi – profesionální kluby. Jako výjimku z tohoto základního pravidla, kterou je namíste vykládat restriktivně, připouští poskytnutí dotace těmto spolkům za podmínky, že profesionální klub nedosáhl v předchozím kalendářním roce zisku. Ačkoli v čl. 4.1 písm. p) dotační výzvy není dosažení zisku vztahováno k určitému účetnímu období, je třeba tento požadavek vykládat ve spojení s čl. 3.1 písm. j) výzvy, který specifikuje období, k němuž se má hospodářský výsledek vztahovat, a to v návaznosti na citovanou dokumentaci k podprogramu, na niž výzva navazuje. Z dotační výzvy i příslušného podprogramu je zřejmé, že ziskem byl míněn kladný výsledek hospodaření (rozdíl mezi výnosy a náklady) běžného účetního

pokračování

období, resp. kalendářního roku, který je typickým účetním obdobím (MŠMT připustilo, že lze vycházet z posledního hospodářského roku, není-li účetním obdobím obchodní korporace kalendářní rok). NSS tedy stejně jako městský soud nemá pochyb o tom, že podmínka neexistence zisku se vztahovala k výsledku hospodaření posledního účetního období (kalendářního roku) před podáním žádosti, k němuž se též výsledek hospodaření, tedy zda je společnost v zisku, nebo ve ztrátě, běžně určuje. Jedná se o jasný objektivní údaj, který jednoznačně vyplývá z výkazu zisku a ztráty, který je povinnou součástí účetní závěrky. Z předloženého prohlášení vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení tuto podmínku nesplnila, a výjimku z obecného pravidla tak nebylo možné aplikovat, a to bez ohledu na to, nakolik byl pro ni kladný výsledek hospodaření výjimečný a co bylo zdrojem jejích výnosů. Jak uvedl městský soud, jiné ekonomické ukazatele dotační podmínky nezohledňovaly. NSS v uvedeném výkladu nespátňuje přepjatý formalismus. Toliko na okraj lze poznamenat, že stěžovatelka ani konkrétně netvrdila, že by osoba zúčastněná na řízení například v předchozích několika letech nedosahovala zisku, pouze uváděla, že je *spíše ve ztrátě*, k čemuž poukazovala na *kumulovanou ztrátu*, čímž byl patrně míněn výsledek hospodaření minulých let (neuhrazená ztráta minulých let) jakožto položka rozvahy účetní závěrky. Tento údaj však sám o sobě nemusí vypovídat o aktuální hospodářské situaci (záleží na důvodech i době jeho vzniku, rozhodnutí společnosti, jak naloží s neuhrazenou ztrátou, zda např. sníží základní kapitál, jak nakládá s výnosy a ziskem, zda vytváří fondy ze zisku apod.). NSS se tedy neztotožňuje se stěžovatelem, že se jedná o údaj s větší vypovídací hodnotou o aktuální hospodářské situaci.

[26] Jak vysvětlil městský soud, dotace jsou beneficiem ze strany veřejné moci (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 10. 2018, čj. 1 Afs 219/2017-33) a na jejich poskytnutí není právní nárok (§ 14 odst. 1 rozpočtových pravidel). Je zásadně věcí uvážení poskytovatele dotace, jaké podmínky pro její poskytnutí stanoví. Uvnitř prostoru pro toto uvážení je limitován jen velmi omezeně, zejména zákazem zjevné svévole a nedůvodně nerovného zacházení (srov. rozsudek NSS z 31. 8. 2021, čj. 2 Afs 46/2020-50). Správní soudy mohou ve vztahu k podmínkám dotačních výzev toliko zkoumat, zda tyto podmínky nejsou zjevně excesivní, diskriminační nebo zjevně svévolné (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 9. 2015, čj. 9 Ads 83/2014-46, č. 3324/2016 Sb. NSS). Zásah soudu do podmínek obsažených v takové výzvě je možný pouze ve výjimečných případech; např. pokud by dotace nebyla přiznána s odkazem na podmínku, která je neopodstatněná a v demokratickém právním státě skutečně zcela zjevně nepřipustná (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 5. 2018, čj. 6 Afs 7/2018-39). Takovou vadu dotačních podmínek NSS ve shodě s městským soudem neshledal.

[27] NSS souhlasí s městským soudem, že výše uvedené podmínky dotační výzvy nelze považovat za zjevně svévolné či neopodstatněné, excesivní či nepřipustně diskriminační. Poskytovatel dotace jimi dal najevo záměr podpořit ty žadatele, kteří nemají skrz propojení s profesionálními kluby přístup k dostatečným finančním prostředkům a odpovídajícímu zázemí. Jak uvedl městský soud, podmínka, která k tomuto účelu směřuje, není nezákonná ani *v demokratickém státě skutečně zcela zjevně nepřipustná*. Výjimka z pravidla pro spolky napojené na obchodní společnosti, které vykázaly ztrátu, vychází z předpokladu, že s ohledem na aktuální výsledek hospodaření nebudou mít dostatek prostředků na podporu na ně navázaných spolků. Je třeba též zdůraznit, že dotace nebyly určeny podnikajícím obchodním společnostem – profesionálním sportovním klubům, ale neziskovým

sportovním organizacím a územním samosprávným celkům. Dotační podmínky s ohledem na své zaměření proto nikterak nepopíraly účel, pro který jsou založeny a pro který provozují fotbal profesionální kluby.

[28] NSS neshledal, že by městský soud pochybil při vypořádání námitky porušení legitimního očekávání tím, že by se zabýval argumenty, které stěžovatel neuplatnil, a nevypořádal se s uplatněnou námitkou nerovného zacházení. Stěžovatel v této souvislosti v žalobě poukázal na olomoucký spolek, jehož situace však byla v podstatném ohledu odlišná, jak vysvětlil městský soud (viz bod 53 napadeného rozsudku). V replice pak stěžovatel nově poukázal na případ poskytnutí dotace prostějovskému spolku, který byl podle jeho tvrzení propojen s profesionálním sportovním klubem, který vykázal za předchozí rok zisk. Městský soud správně vyhodnotil, že se jednalo o rozšíření již uplatněného žalobního bodu týkajícího se porušení zásady legitimního očekávání. V návaznosti na to vysvětlil, za jakých podmínek lze poskytnout ochranu legitimnímu očekávání. S odkazem na judikaturu odůvodnil, že i pokud by bylo žalobcovo tvrzení pravdivé, nemohlo mu založit legitimní očekávání, že bude v jeho případě postupováno obdobně, neboť by takové poskytnutí dotace bylo v rozporu s dotačními podmínkami a nelze se dovolávat legitimního očekávání z titulu zavedené správní praxe ani konkrétního ujištění, nejsou-li v souladu se zákonem, nadto jeden případ poskytnutí dotace jinému spolku nemůže legitimní očekávání založit. Současně vyložil, že podmínky dotační výzvy jasně stanovily výjimku z obecného pravidla, podle něž nelze dotaci poskytnout spolku napojenému na profesionální klub, pouze pro případ, pokud profesionální klub nedosáhl zisku v předchozím kalendářním roce, což stěžovatel nesplnil. Tím se s námitkami náležitě vypořádal a NSS se s jeho závěry ztotožňuje. Souhlasí s městským soudem, že i pokud by případ prostějovského spolku byl skutkově obdobný a MŠMT přiznalo dotaci v rozporu s podmínkami dotační výzvy, nemohlo by jediné rozhodnutí vydané v rozporu s těmito podmínkami založit stěžovateli legitimní očekávání, že bude takto postupováno i v jeho případě (k legitimnímu očekávání viz též např. rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2023, čj. 1 Afs 316/2021-38). Jedno rozhodnutí ve věci jiného žadatele, které nebylo určeno stěžovateli, nelze považovat za přesné konkrétní ujištění poskytnuté správním orgánem stěžovateli, jemuž by měla být poskytnuta ochrana. Vzhledem k tomu, že stěžovatel v rámci včas uplatněných žalobních bodů nespojoval vznik legitimního očekávání s procesním postupem MŠMT v souvislosti s rozhodováním o jeho žádosti, ač tak mohl učinit, nejedná se o přípustnou kasační námitku (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Pouze na okraj lze dodat, že ani sdělení MŠMT před vydáním rozhodnutí o dotaci, že žádost prošla kontrolou a byla předběžně navržena k financování, nepředstavuje přesné konkrétní ujištění, že stěžovatel podmínky dotační výzvy splnil a dotaci obdrží, navíc i zde platí závěr ohledně nesouladu s jasnými podmínkami dotační výzvy.

IV. Závěr a náhrada nákladů řízení

[29] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že stěžovatelkou uplatněné kasační námitky nejsou důvodné. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, *in fine*, s. ř. s.

[30] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

pokračování

[31] Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Jelikož soud osobě zúčastněné na řízení v této věci žádné povinnosti neuložil, nemá na náhradu nákladů tohoto řízení právo.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přístupné.

V Brně dne 14. prosince 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu